

Иван Вазов

Къпина

След толкова години
и скитане злочесто
аз пак се жив завръщам
във родното си место.

И всичко пак намирам
красиво, разцъфтяло;
от моите мили само
следа не е остало.

Пак тъй е планината
величествена, дива
и вятърът полюшва
узрялата нива.

И видя пак *Харманя*,
де скачаше хорото,
и черната къпина
при входа на селото.

Тя йоще трай, черней се
въпреки времената,
като тъга, зарасла
дълбоко във душата.

1883, Сопот

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5182>]